

Szegedi Ítéltábla
Bf.III.683/2016/16.

A Szegedi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Szegeden, 2017. február 21. napján tartott fellebbezési nyilvános ülés alapján meghozta a következő

Í T É L E T E T:

A kábítószer birtoklása büntette miatt vádlott neve ellen indított büntetőügyben a **Szegedi Törvényszék** 2016. június 15. napján kihirdetett **4.B.288/2016/22.** számú ítéletét **megváltoztatja** az alábbiak szerint:

Az első fokú eljárás során felmerült bünygyi költségbl a vádlottat 507.063.- (ötszázhétezer-hatvanhárom) forint terheli, 362.203.- (háromszázhatvankettőezer-kettőszázhárom) forint bünygyi költséget az állam visel.

Megállapítja, hogy a vádlott anyja neve helyesen: vádlott anyja neve.

Egyebekben az első fokú ítéletet helybenhagyja.

A szabadságvesztésbe a vádlott által 2016. június 16. napjától 2017. február 21. napjáig előzetes letartóztatásban töltött időt beszámítja.

Kötelezi vádlott neve vádlottat a másodfokú eljárásban felmerült 149.552.- (egyszáznegyvenkilencezer-ötszázötvenkettő) forint bünygyi költség megfizetésére, külön felhívásra az állam javára.

Megállapítja, hogy a másodfokú eljárásban felmerült 189.865.- (egyszáznyolcvankilencezer-nyolcszázhatvanöt) forint bünygyi költséget az állam viseli.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I N D O K O L Á S

Az elsőfokú bíróság vádlott neve vádlottat bünösnek mondta ki kábítószer birtoklása büntettében [Btk. 178. § (1) bekezdés 6. fordulat (2) bekezdés c) pont]. Ezért a vádlottat 7 év szabadságvesztésre és 7 év Magyarország területéről kiutasításra ítélte. A szabadságvesztést börtönben rendelte végrehajtani. Rendelkezett a vádlott feltételes szabadságra bocsáthatóságáról. A kiszabott szabadságvesztésbe beszámította a vádlott által előzetes fogvatartásban töltött időt. A bünjelként lefoglalt személygépkocsit és tartozékait, valamint a kábítószeret elkobozta. Döntött más bünjelek lefoglalásának megszüntetéséről, kiadásáról, illetve megsemmisítéséről. A vádlottat kötelezte a bünygyi költség egy részének a megfizetésére.

Az ítélettel szemben a vádlott és a védő egyezően, elsődlegesen bizonyítottság hiányában történő

felmentésért, másodlagosan enyhítésért fellebbeztek.

A Szegedi Fellebbviteli Főügyészség a Bf.174/2016/17-II. számú átiratában az első fokú ítéletnek a bűnügyi költség viselésére vonatkozó rendelkezése megváltoztatását, egyebekben az ítélet helybenhagyását indítványozta.

A védő - fellebbezési nyilvános ülésen kifejtett - álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a rendelkezésre álló bizonyítékokból eltérő következtetéseket is levonhatott volna, amiből az következik, hogy a vád tényállása kétséget kizáróan nem bizonyított. Amennyiben a felmentést célzó fellebbezése nem vezetne eredményre, kérte, hogy az ítéletábra nagyobb nyomatékka vegye figyelembe azt, hogy a vádlott büntetlen előéletű nem csak Magyarországon, hanem saját hazájában is, három kisgyermeket nevel, idegen nyelvi környezetben kell letöltenie a büntetést, a tettét elismerte, megbánta, tényfeltáró vallomást tett, viszonylag rendezett körülmények között élt, több, mint egy éve van előzetes letartóztatásban, ezalatt több dicséretben részesült, színjátszó kör tagja a büntetés-végrehajtási intézetben, alapvetően jogkövető állampolgár. A tényállásban szereplő 10,7 szerez kábítószer-mennyiség nem tekinthető súlyosító körülménynek, ennél sokkal többet is szoktak behozni az országba. További enyhítő körülményként kérte figyelembe venni az időmúlást, és a büntetőeljárás hatálya alatt állás hosszabb idejét.

Az enyhítő körülmények jelentős túlsúlyára és az ítélkezési gyakorlatra tekintettel a törvényi minimumhoz közeli büntetés kiszabását indítványozta. Kérte, hogy rendelkezzen úgy az ítéletábra, hogy a vádlott a kiszabott szabadságvesztés fele részének letöltése után bocsátható feltételes szabadságra.

A vádlott az utolsó szó jogán elmondta, hogy nem tekinti magát bűnözőnek, és nem kerül többé hasonló helyzetbe. Kérte a büntetés enyhítését.

Az ítéletábra a Be. 348. § (1) bekezdése alapján az elsőfokú bíróság ítéletét teljes terjedelmében felülbírált, és ennek során - miután a felülbírálat az első fokú ítélet meghozatalához vezető eljárás szabályszerűségére is kiterjedt - megállapította, hogy az elsőfokú bíróság az eljárási szabályokat betartva folytatta le az eljárást.

Az elsőfokú bíróság az indokolási kötelezettségének teljes mértékben eleget tett, amely vonatkozott mind a bizonyítékok értékelésére, mind pedig a jogi indokolásra.

A kellő terjedelemben lefolytatott bizonyítás eredményeképpen az elsőfokú bíróság megalapozott, a bizonyítékok okszerű mérlegelésén nyugvó tényállást állapított meg, amely irányadó volt a felülbírálat során.

A védő a felmentést célzó fellebbezésében, lényegében a bírói mérlegelést támadta. Az elsőfokú bíróság bizonyíték értékelő és mérlegelő tevékenysége megfelelt az iratok tartalmának és az okfejtése logikus volt. Ezért azt, hogy az elsőfokú bíróság nem fogadta el a vádlott azon védekezését, hogy kényszer, illetve fenyegetés hatása alatt követte el a bűncselekményt, nem lehetett eredményesen támadni a másodfokú eljárásban.

Megalapozott tényállás esetén a másodfokú eljárásban a bizonyítékok eltérő értékelésére ugyanis nem kerülhet sor.

A kábítószernek a gépkocsiban való elhelyezése a vádlott részéről sem volt vitatott, a kérdés csak az volt, hogy érthette-e őt olyan kényszer vagy fenyegetés, amely akaratot megtörő vagy hajlító volt.

Az elsőfokú bíróság foglalkozott ezzel a vádlotti védekezéssel és az ítéletben is vizsgálta a büntethetőséget kizáró vagy korlátozó ok esetleges fennállását.

Az elsőfokú bíróság alappal vetette el a vádlott védekezését, részletes cáfolatát adta az ítéletében a vádlotti állításoknak. Végül soron helyesen foglalt állást akkor, amikor kimondta, hogy maga a vádlott sem hivatkozott olyan tényleges fenyegetésre, amely a saját akaratának megfelelő cselekvésben kizárta vagy korlátozta volna. A vádlottnak számos lehetősége lett volna arra, hogy feltárja a hatóság előtt a cselekményt, az őt ért fenyegetést és ez korlátlan enyhítést eredményezhetett volna számára. Ezt azonban nem tette, csak miután tettét észlelték és feltárták, akkor, utólag védekezett a már említettek szerint. Ez a körülmény kizárta a Btk. 19. § (1) és (2) bekezdésének alkalmazását.

Ekként a felmentést célzó fellebbezések nem vezethettek eredményre.

Büntetőjogi felelősséget megalapozó volt a vádlott magatartása, törvényes volt mind a minősítés, mind a kiszabott büntetés.

Az elsőfokú bíróság többségében helyesen sorolta fel az enyhítő és a súlyosító körülményeket. Helytállóan mutatott rá a fellebbviteli főügyészség az átiratában, hogy további súlyosító körülményként kell értékelni azt, hogy a kábítószeres együttes mennyisége a különösen jelentős mennyiség alsó határának több mint 10-szerese. Ezt a büntetés kiszabási gyakorlatot támasztja alá a Szegedi Ítélet Bf.II.270/2015/29. számú ítélete is, így ezt az ítéletben a jelen ügyben is súlyosítónak értékelte.

További enyhítő körülmény figyelembe vétele nem volt indokolt.

A rendelkezésre álló adatok alapján az volt észlelhető, hogy a vádlott nem bűnöző alkat, nehéz helyzete sodorta az elkövetésbe. Ugyanakkor a cselekmény társadalomra veszélyessége igen nagy, indokolt volt az első fokú ítéletben kiszabott tartamú szabadságvesztés, az arányos volt, igazodott a kialakult büntetés kiszabási gyakorlathoz is.

Megfelelő indokát adta az elsőfokú bíróság a Btk. 35. § (2) bekezdése alkalmazásának is.

A Btk. 38. § (3) bekezdése csak az 5 évet meg nem haladó szabadságvesztés esetén ad lehetőséget a büntetés fele részének kitöltése utáni feltételes szabadságra bocsátás engedélyezésére, így jelen esetben erre eleve nem volt mód.

A büntető költségre vonatkozó rendelkezés kivételével valamennyi ítéleti rendelkezés helyes és törvényes volt, azokat az ítéletben a Be. 371. § (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

A fellebbviteli főügyészség indítványa alapos volt a büntető költség viselése tárgyában is.

A törvényszék a fordítással és tolmácsolással felmerült valamennyi büntető költség vonatkozásában úgy rendelkezett, hogy azt az állam viseli. Figyelmen kívül hagyta azonban, hogy tolmács neve 2 óra időtartamban tanú neve szerb anyanyelvű tanú kihallgatása során is eljár szerb tolmácsként a nyomozás során (nyomozati iratok 273-277. oldalai). A Be. 339. § (2) bekezdése alapján az állam viseli azt a költséget is, amely annak kapcsán merül fel, hogy a vádlott hallássérült, beszéd fogyatékos, vak, illetőleg a magyar nyelvet nem ismeri, hogy az eljárás során regionális vagy nemzetiségi nyelvét használta. E rendelkezés értelmében kizárólag a vádlott tekintetében felmerült

ilyen jellegű költséget kell az államnak viselnie, míg az eljárás egyéb résztvevői, így a tanúk tekintetében felmerült fordítási költség megfizetésére kötelezhető a vádlott. tolmács neve tolmács díja óránként 1.500.- forint volt, így további 3.000.- forint bűnügyi költség megfizetésére kellett a vádlottat kötelezni a Be. 338. § (1) bekezdésének megfelelően, ugyanakkor ugyanezzel az összeggel csökkenteni kellett az állam terhén maradó bűnügyi költség összegét.

A megváltoztató rendelkezés alapja a Be. 372. § (1) bekezdése volt.

Az ítélet tábla a kiszabott szabadságvesztésbe a Btk. 92. § (1) és (2) bekezdése alapján beszámította a vádlott által az első fokú ítélet kihirdetésétől a mai napig előzetes fogvatartásban töltött időt.

A másodfokú eljárásban a bűnjelként lefoglalt személygépkocsi tárolásával, valamint fordítással és tolmácsolással összefüggésben merült fel bűnügyi költség. Ennek megállapítása mellett az ítélet tábla döntött a költség viseléséről [Be. 381. § (1) bekezdése]. Az eredménytelen vádlotti és védői fellebbezésre is figyelemmel a Be. 338. § (1) bekezdésének megfelelően, a gépjármű tárolással összefüggésben felmerült bűnügyi költség megfizetésére a vádlottat kötelezte, míg a fordítással és a tolmácsolással összefüggésben felmerült bűnügyi költség állam általi viseléséről döntött a Be. 339. § (1) bekezdésében foglaltaknak megfelelően.

Az ítélet elleni fellebbezési jog kizárása a Be. 386. §-án alapul.

Szeged, 2017. február 21.

Dr. Harangozó Attila s. k.
a tanács elnöke

Dr. Benedek Tibor s. k.
előadó bíró

Dr. Nikula Valéria s. k.
bíró

A Szegedi Ítélet tábla Bf.III.683/2016/16. számú ítélete és a Szegedi Törvényszék 4.B.288/2016/22. számú ítélete a jelen ítéletben foglalt változtatásokkal, a mai napon jogerős és végrehajtható.

Szeged, 2017. február 21.

Dr. Harangozó Attila s. k.
a tanács elnöke